ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XIV № 16 (1652). ● ВІВТОРОК, 6 лютого 1973 року ● Ціна 2 коп.

ОУНБ ІМ. Д. ЧИЖЕВСЬКОГО

КОМСОРГ

Комсомольці Онуфріївського районного споживчого товариства своїм ватажком обрали інструктора по організації і техніці торгівлі Валентину Удод. Вона — член райкому комсомолу.

На фото: Валентина УДОД.

Фото Ю. ЛІВАШИНКОВА.

У Президії Верховної Ради СРСР

За успішне виконання завдань при будівництві газопроводу Медвеже — Надим — Пунга Президія Верховної Ради СРСР Указом від 2 лютого 1973 року нагородила орденами і медалями СРСР робітників, інженерно-технічних працівників і службовців, які найбільше відзначилися.

Орденом Леніна нагороджені: бригадир зварювально-монтажної бригади спеціалізованого управління № 10 тресту «Нафтопровідмонтаж» П. І. Голованчук, бригадир слюсарів-монтажників комсомольсько-молодіжного монтажного управління № 2 тресту «Тюменгазмонтаж» Г. П. Єлістратов, бригадир слюсарів-монтажників спеціалізованого управління № 11 тресту «Нафтопровідмонтаж» В. Б. Тимохін, машиніст крана трубоукладача будівельно-монтажного управління № 6 тресту «Уралнафтогазбуд» С. С. Шваюн.

Орденом Жовтневої Революції нагороджені 4 чоловіка, орденом Трудового Червоного Прапора — 32, орденом «Знак Пошани» — 42, медаллю «За трудову доблесть» — 60 і медаллю «За трудову відзнаку» — 58 чоловік.

Указ публікується у «Ведомостях Верховного Совета СССР» і місцевій пресі.

ДЛЯ ТРЕТЬОГО, ВИРІШАЛЬНОГО

Олександрійський район. Активну участь в поході за економію і бережливість беруть штаби та загони «Комсомольського прожектора». Так, члени штабу «КП» колгоспу «Україна» виявили, що мінеральні добрива, ефективність яких залежить від правильного зберігання, знаходяться під відкритим небом. Матеріали рейду розглядались на засіданні правління колгоспу і одразу ж було вжито негайних заходів за сигналом комсомольських дозорців.

О. КАРІЙКО,
позаштатний кореспондент «Молодого комунара».

РЕЗЕРВИ КУКУРУДЗЯНОЇ НИВИ

В. ЛУЗАНІВСЬКИЙ: „ЗМІНЮЄМО ТЕХНОЛОГІЮ“

Комсомольці і молодь області відразу ж підхопили заклик: з кожного гектара — 100 центнерів зерна кукурудзи. На 172 гектарах вирощуватимуть такі врожаї молоді хлібороби колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району, на 900 — вісім комсомольсько-молодіжних ланок Добровеличківського району, комсомольці і молодь Ульяновського району — на всіх площах, зайнятих під кукурудзою.

НЕЩОДАВНО мені довелося побувати в комсомольсько-молодіжній тракторній бригаді колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району Василя Лузанівського і стати свідком розмови механізаторів.

— Ще років п'ять тому 25-центнерні врожаї вважалися хорошими, — говорив голова колгоспу Володимир Захарович Табунець. — Сьогодні і за 35-центнерні — не хвалять. Положення таке: щоб забезпечити тварин концентрованими кормами, треба виростити на кожному гектарі 100 центнерів зерна кукурудзи.

— Тоді ми брали від землі те, що вона давала, — продовжував думку бригадир, Василь Лузанівський, — а зараз в корені змінимо технологію.

І вже з олівцем в руці, показуючи таблицю впливу густоти рослин на врожай кукурудзи, доводив:

— Подивіться: якщо качан важитиме сто грамів, а густота рослин становитиме тридцять п'ять тисяч, врожайність дорівнюватиме двадцять чотири з половиною центнера. А в нас? Щонайменші качани — двісті п'ятдесяти грамові, а середня вага кожного — триста грамів. Вже густота в сорок п'ять тисяч рослин дасть урожай дев'яносто сім центнерів, а густота в сорок сім тисяч рослин — сто один центнер з гектара. Такої густоти досягнемо, якщо будемо сіяти пунктиром. Врахуємо ще використання високоврожайних сортів, те, що мінеральних добрив буде внесено на кожен гектар значно більше, ніж раніше — по десять центнерів.

Турбота про майбутній урожай почалася вже минулої осені, з обробітку грунту, а вірніше, — з лущіння стерні. На дуже засмічених полях застосували дворазове лущіння. Під зяблеву оранку, строки якої були вибрані оптимальні, внесли на гектар 20—25 тонн органічних добрив, по 2 центнери амізчної води, по 40—60 кілограмів фосфорних і калійних добрив.

На ділянках вчасно провели снігозатримання і нині дбають про нього. Це теж дасть прибавку врожаю. Бригада

Лузанівського стала ініціатором нагромадження вологи в зимовий період.

ХЛІБОРОБИ Кіровоградщини мають чималий досвід вирощування кукурудзи. Господарства, які застосовують передову агротехніку, вирощують з року в рік високі врожаї. Кукурудзівники Ульяновського, Новомиргородського, Гайворонського районів збирають щорічно по 40—50 центнерів зерна з кожного гектара, багато колгоспів і радгоспів, бригад і ланок значно перевершили 50-центнерний рубіж.

Великих успіхів домоглися кукурудзівники колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району, де механізаторів очолює лауреат премії Ленінського комсомолу, Герой Соціалістичної Праці Василь Моторний. Тут в середньому останні три роки збирали по 85,3 центнера зерна кукурудзи з гектара, а в 1972-му — по 100,9 на кожному з 550 гектарів.

Набутий досвід передових комсомольсько - молодіжних колективів господарств, досягнення науки, велика допомога держави дають можливість трудівникам усіх районів області вийти на нові рубежі. Механізатори Кіровоградщини зобов'язалися на площі 175 тисяч гектарів зібрати нинішнього року не менш як по 60 центнерів зерна кукурудзи з кожного гектара, а на площі близько 100 тисяч гектарів — по 100 центнерів.

При виборі способу посіву перевагу слід надавати пунктирному. Він простіший за технологією, економічно більш вигідний і дає змогу зберегти на початок збирання заплановану кількість рослин.

В багатьох колгоспах є пунктирні сівалки СПЧ-6, які не пристосовані для одночасного внесення в грунт, в період сівби мінеральних добрив. Тому важливе завдання молодих механізаторів — завчасно дообладнати кожну сівалку.

Якщо раніше на 1 гектар вносили лише 1—2 центнери мінеральних добрив, то зараз виділяється 10. Тому дуже важливе значення має їх раціональне використання. В кожному конкретному випадку слід враховувати запаси поживних речовин в грунті, кількість внесених добрив з осені і на підставі матеріалів агрохімічного обстеження провести розподіл їх по строках.

Пам'ятай, що на неудобрені з осені ділянки слід внести перегній-сипець та мінеральні добрива весною під культивацію зябу.

В боротьбі за 100-центнерні врожаї треба використати всі резерви: правильне розміщення кукурудзи в сівозмінах, якість весняного допосівного обробітку зябу, проведення сівби в стислі строки, правильну технологію механізованого догляду за посівами, внесення добрив тощо. Завдання молодих кукурудзівників області — використати ці резерви, зробити все для виконання завдань третього, вирішального року п'ятирічки.

В. ЗЕНІН,
головний агроном обласного управління сільського господарства.

«ПРОСТО НІЯК ПОЧАТИ...»

В НОВГОРОДЦІ ЗАБУЛИ ПРО ЗИМОВІ СТАРТИ

«КОЖНА субота має бути спортивною», — такий клич фізкультурні активісти району кинули ще торік. За словами, ніби одразу було й діло: на стадіонах, спортивних майданчиках тривали поєдинки футболістів, легкоатлетів, юнаки та дівчата готувались до заліків з фізичної та військово-технічної підготовки за програмою нового комплексу ГПО.

Та раптом — пауза. Це вже тепер, взимку. І не можна сказати, що комсомольські та фізкультурні активісти забули про свої обов'язки, стали осторонь спортивно-масової роботи. В суботній день першого секретаря райкому ЛКСМУ Василя Трояна я зустрів біля стадіону. Він цікавився, як завозяться матеріали для будинку, в якому назчагимуться призовники. Зібрав комсомольців з кількох організацій райцентру, склав графік роботи водіїв. І вже на будівельному майданчику почали розвантажувати з кузовів цеглу. Тут же працювали і працівники районного комітету ДТСААФ.

Але мене цікавило інше: де ж розгортались основні спортивні події суботи? Влітку, наприклад, бачив на спортивних майданчиках хлопців з відділення «Сільгосптехніка». Нині ж у них просто-напросто перепочинок — на два — три місяці перерва, аж до весни. Бо не мають вони ні лиж, ні ковзанів. Отже, про кроси на засніжених трасах і мови не може бути в колективі фізкультури. Довідався в райкомі комсомолу, що спортивний інвентар придбали школи райцентру — є декілька пар лиж.

Тоді іще було одне припущення: може юнаки та дівчата райцентру мають можливість завітати на прокатний пункт і взяти на кілька годин лижі чи ковзани. Такого пункту не створено. В магазинах Новгородки теж обмаль всього того, що повинен мати спортсмен під час зимових стартів.

Як же тоді можуть взяти участь новгородківські фізкультурники в спартакіаді «Юність», хто почне старти на приз клубу «Золота шайба»? Дізнаюсь, що комсомольські та фізкультурні активісти мають надію на сільських спортсменів. Справді, там, у селах району, вже відбулась проба сил — на льодове лоно ставів вийшли хокеїсти. Та це були старти, далекі від тих, що запрограмовані положенням про спартакіаду «Юність». У Верблюзьці на лід вийшли хлоп'ята і гуртом мчали ковзанкою — без тренерів, без інструкторів. Одні прив'язали ковзани до черевиків мотузками, інші прикручували їх дротом. Мета була одна в хлоп'ят — просто потішитись.

Подібні «змагання» і в райцентрі.

Є можливості одразу взятися за справу в колгоспі імені Орджонікідзе, імені Ульянова, імені Калініна. Є в цих колгоспах і непогані інструктори фізкультури. Потрібно тільки будь-якого суботнього дня зібратися, щоб обладнати хокейні майданчики, визначити лижні траси. Зміни, очевидно, будуть. Тільки згодом, коли фізкультурні активісти добре вчитаються в положення про спартакіаду «Юність», яке вони отримали з обласного комітету по фізкультурі і спорту наприкінці січня. Своєї ж ініціативи поки що не було...

М. ШЕВЧУК,
спецкор «Молодого комунара».
Новгородківський район.

МОЯ ВІТЧИЗНА

У БІЛОРУСІЇ, В МАЛЬОВНИЧІЙ МІСЦЕВОСТІ, СЕРЕД СОСЕН ПОБУДОВАНИЙ В КІНЦІ МИНУЛОГО РОКУ ДЛЯ РОБІТНИКІВ ПОЛОЦЬКОГО ХІМІЧНОГО КОМБІНАТУ САНАТОРІЙ - ПРОФІЛАКТОРІЙ. В НЬОМУ МОЖНА ВІДМІННО ВІДПОЧИТИ, ПІДЛІКУВАТИ СВОЄ ЗДОРОВ'Я. НА ЗНІМКУ: БУДИНОК ЗДОРОВ'Я.

Фото В. ТАРАСЕВИЧА.

АПН.

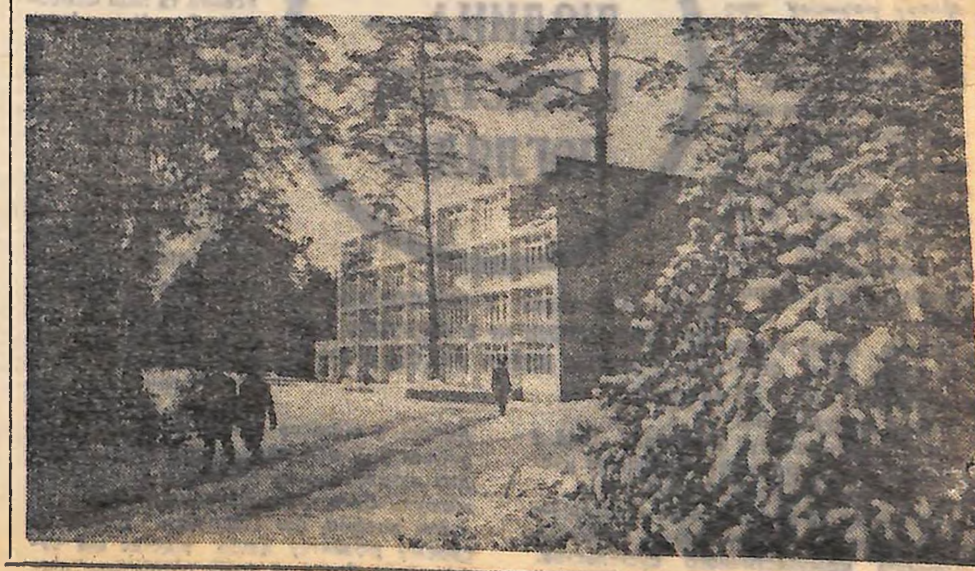

Природа і ти

ГАЇ ІНЖЕНЕРА ТЕРЕЩЕНКА

На безплідних кам'янистих відвалах криворізького рудника «Інгулець» виросли молоді гаї. Влітку тут в'ють гнізда птахи, а нинішньої зими знайшли притулок і зайці.

Коли Володимир Федорович Терещенко, молодий інженер рудника, запропонував посадити дерева на відвалах кар'єру, це викликало здивування: сади на камінні? Фантазія...

А він вперто повертався до цієї думки, засів за книги. Далі взявся за досліди. І ось восени 1967 року посадив на кам'янистих відвалах північного гірничо - збагачувального комбінату 300 дерев — білу акацію, тополі, берести, клени, а також чагарники, сам ходив за саджанцями. Але розумів, що без допомоги науки нову справу не підняти. Тоді Терещенко поступив на заочне відділення Всесоюзної сільськогосподарської Академії і успішно закінчив її.

ХОЧ ПОРЯД — ХІМІЧНИЙ

«Жива вода!» — це були перші слова одного із французьких підприємців, який відвідав Сєвєродонецький хімічний комбінат у Ворошиловградській області і побачив у його ставах дзеркальних коропів. Подив гостя ще більше зріс, коли з-за прибережного вербняка показалися граціозні лебеді, качки та інші мешканці водоймища, своєю присутністю вони спростовували думку про неминучість загибелі усього живого, якщо поряд присутня хімія.

НОВОСЕЛИ

Більш як 1000-кілометрову «мандрівку» з Криму на Житомирщину здійснили у спеціальних машинах шістдесят благородних оленів. Переселенці обживатимуть великі угіддя Радомишльського і Новоград-Волинського державних лісомисливських господарств.

В десятки разів зросла кількість хутрових звірків-бобрів.

(РАТАУ).

УДАРНИМ МАРШЕМ

«Виконати план третього, вирішального року дев'ятої п'ятирічки достроково» — під таким девізом трудяться нині комсомольці і молодь Маловисківського району.

На полях господарств розставлено 9400 щитів, виготовлених комсомольцями, в багатьох колгоспах вже відремонтовано грунтообробну техніку, підготовлено посівне насіння.

Юнаки і дівчата, обговоривши постанови партії та уряду про розгортання Всесоюзного соціалістичного змагання працівників сільського господарства за збільшення виробництва і заготівель продуктів тваринництва, зерна взяли підвищені зобов'язання. Шість комсомольсько - молодіжних колективів тракторних бригад зобов'язалися виростити 100-центнерні врожаї зерна кукурудзи. Механізатори вже внесли на кожен гектар по 25—30 тонн органічних добрив, продовжують вивозити їх на поля. За 3150-кілограмові надої борються члени комсомольсько - молодіжного колективу МТФ колгоспу «1 Травня». А більшість молодих доярок колгоспів імені 10-річчя Жовтня, «Пам'ять Леніна», «Дружба», імені Карла Маркса намітили перевершити тритисячний рубіж. Нині майстри машинного доїння цих колективів надоюють на кожну корову по 7,4—7,9 кілограмів молока щодоби.

Всі свої знання і енергію комсомольці району спрямовують на успішне виконання своїх виробничих завдань.

На фото справа: комсомолка Наталка Александровська працює пташницею колгоспу імені Карла Маркса. Нині дівчина доглядає 10 000 курчат. Зобов'язалася добитися повного збереження молодняка;

Внизу — молодий шофер колгоспу ім. 10-річчя Жовтня Микола Яриш. Він щодня перевиконує змінні завдання, вчасно доставляючи корми на тваринницькі ферми.

Фото А. ШЕВЧЕНКА.

ПРОБА ПЕРА

АВТОГРАФИ КОСМОНАВТІВ

При різних обставинах і в різний час учні Кіровоградського технікуму радянської торгівлі зібрали цікаву колекцію автографів льотчиків-космонавтів Биковського, Єлісєєва, Хрунова, Шаталова та інших.

Цікава історія двох автографів, одержаних учнями-практикантами в Євпаторії.

Група учнів технікуму працювала влітку в чебуречній. Серед відвідувачів чебуречної були льотчики-космонавти Леонов і Горбатко.

Видно, чебуреки прийшлись їм до смаку, бо на своїх фото, на прохання учнів, Горбатко написав: «Колективу чебуречної технікуму радянської торгівлі з найкращими побажаннями», а Леонов: «Технікуму, тим, хто найчесніший і найлюдяніший».

В ленінській кімнаті технікуму під час екскурсії нам показали також ряд інших цікавих автографів, зокрема, делегатів XXIV з'їзду КПРС від Кіровоградщини Петра Івановича Травіна, що доставив листа В. І. Леніна до американських робітників, листи старих більшовиків — Лідії Олександрівни Фотієвої, Тетяни Федорівни Людвінської, що особисто знали В. І. Леніна та багато інших.

Ірина СИТНИК,
учениця 10 класу СШ № 14.

м. Кіровоград.

НА ФЕРМАХ—МОЛОДІ ГОСПОДАРІ

— I

МИКОЛА Ковш, повернувшись із лав Радянської Армії, пішов у тракторну бригаду. В недавньому комсомолець, повернувся з квитком члена партії.

Він любив поле, любив машину, у дружній сім'ї механізаторів разом з усіма виборював врожаї і, як личило молодому комуністові, був попереду. Його трактор — завжди у зразковому стані, кожна робота зроблена на совість. Зрештою, вдячна професія на землі — бути хліборобом, дарувати людям найдорожче — хліб.

ЗА ПУТІВКОЮ

Ще спить земля, ще сонце червоне, неначе щойно умилось холодними туманами і сміється до тебе. Прямуй, лети йому назустріч, назустріч дню й степовому простору.

В поле приїжджав і Борис Петрович Синьоокий, секретар партійної організації колгоспу імені Куйбишева. Неспокійний, уважний, розпитував, як сіється, ореться, живується. Радів буйній зелені, важкому колосу. Не оминав і Миколи. Зринала палка розмова, а в ній — і задуми, і мрії, і постійні турботи господарів землі.

— II

Того пам'ятного дня розмова у них була щира, відверта, — про справи в бригаді, про те, що врожай очікується багатий. А потім Борис Петрович, глянувши на Миколу, сказав:

— У четвер відкриті партійні збори.

— Ніби ж у плані їх не було.

— Скликаємо. Дуже складне становище у нас із тваринництвом. Ставимо питання, щоб туди пішли комуністи. А що ти, Миколо, якої думки?

Питання — мов несподіваний порив вітру. Питання, від якого не відмахнешся рукою, якого, одверто, найменше чекав. Якщо говорити щиро, то він і не уявляв себе без поля. Ще коли ходив до школи, задумав обов'язково стати механізатором. Мрія здійснилася. За комсомольською путівкою закінчив школу механізаторів. У полі, у праці на нивах були його радість і щастя!

Збори були бурхливими, велелюдними. На них суворо і вимогливо говорили, що так тривати справи на фермах не можуть. Тоді ж і до нього звернулись. Микола одним з перших коротко відповів:

— Що ж. Йду на ферму...

— III

За ним закріпили відгодівельну групу — 260 свиней. На свинофермі колектив трудівників чималий — 25 чоловік. Знайомився з усіма, з роботою. Ловив на собі цікаві погляди і добре розумів — не має права працювати абияк. А це ж не так легко — він тільки приступає до роботи, куди йому до тих, що працюють десятки років... Раніш знав, а тепер бачив: м'яса виробляється мало, ферма приносить колгоспові не прибутки, а збитки, не все гаразд з кормами, з приміщеннями, з кормокухнею, з раціонами. Одним словом — поринай з перших кроків у копітке, неспокійне життя. І відступати нікуди.

Ще тільки — до світанку, а Микола на фермі. Виходило так, що не він товаришам, а товариші йому кажуть добридень. Інші приступають до роботи, а в нього все вичищено, прибрано, і не сяде спочивать, а й літнім допоможе. Ті йому: «В тебе група велика, роботи багато». А він: «Я ж молодий, нічого зі мною не станеться»...

Разом з іншим комуністом, що не так давно був секретарем комсомольської організації, Володимиром Сорочаном, почали гуртувати всіх свинарок, кормачів, їздових у міцний колектив...

Придалось і знання машин, допомагав обладнувати кормокухню.... А вже разом подбали усі, щоб приміщення стали світлими, побіленими, щоб діяли напувалки, механізми подачі кормів.

Так воно вже склалося в уяві багатьох і його теж — де свиня, там і бруд. Вони привели всі приміщення до ідеальної чистоти. Якби не купи підсвинків, які вляглаються на золотисту солому, і не повірив би, що зайшов у свинарник.

Бригадир тракторної Анатолій Кириллович Шевченко якось зустрів Ковша і запитав:

— Ну, як, Миколо, не скучаєш за трактором?

— Нема, Анатолію Кириловичу, чому скучати.

— IV

Коли сплачував партійні внески, Борис Петрович присунув стілець:

— Сідай, поговоримо. Знаєш прислів'я про корову? Де в неї молоко?

— На язиці.

— Отаке й з свинею... Маємо досить кормів. Гадаю, ти багато чого пізнав. От тепер і починай боротьбу за м'ясо!

Корми різноманітні, та зумій їх подати тваринам так, щоб з'їдали охоче. От тепер, скажімо, зима. А на фермі є й зелень. Бо в одній із кімнат Микола і його друзі влаштували гідропонне вирощування ячменю. Небагато домішай його до сухого корму, і підсвинки виїдають все до крихти, певно згадується їм літо. Якщо пройлась каша — з'явилась нова страва: та ж каша, але із запахом риби. Так, риби. Небагато додають її, а спробуй відтягнути від корит підсвинків...

Контрольні зважування показали — приріст у його групі найвищий. Радіти б йому, а в нього інша турбота, дбає, щоб і в друзів були такі ж результати.

Роки, як птахи... Два роки Микола Ковш працює свинарем. За цей час ферма забула про збитки, виробництво свинини йде ніби на конвейєрі. От і тепер, коли потрібно в першому кварталі здати 100 центнерів свинини, колгосп може здати 200 тварин, вагою по 80—90 кілограмів кожна... І комуніст Микола Ковш очолив ту велику роботу.

М. СТОЯН,
член обласного літоб'єднання.
Новомиргородський район.

ШКІЛЬНИЙ КОМСОМОЛ

МОЛОДА ЛЮДИНА— І ВІДСТАЛІ ПОГЛЯДИ?

● НА ТАКУ ТЕМУ У СВІТЛОВОДСЬКІЙ СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ № 2 ВІДБУВСЯ ДИСПУТ, У ЯКОМУ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ УЧНІ 8—10 КЛАСІВ.

ТОГО вечора старшокласники прийшли у школу по-святковому одягнені, підтягнуті, серйозні. Адже кожен із них готувався вести ділову розмову про свого сучасника, а значить, в якійсь мірі і про самого себе.

З захопленням школярі розглядають фотовітрину «Це — ми!», розміщену в шкільному залі. А на знімках — школярське життя, в усіх його різноманітних проявах.

Велика група учнів зібралась біля стінної газети «Думка і метод», приуроченої диспуту. І ось диспут відкриває Олена Плоткіна. Потім розмову підхоплює учениця 10-Б класу Ольга Мерзлікіна.

— В нас існує комуністична мораль, — каже дівчина. — Це — мораль свідомих будівників комуністичного суспільства. Їй протистоїть буржуазна мораль, яка проповідує заповідь: «Людина людині вовк».

Про моральне обличчя радянської людини говорить Наталія Сушко, Тетяна Усенко та інші комсомольці. «Чому існують пережитки минулого у сучасних молодих людей?», — таке питання задає Лідія Бігун і відповідає:

— Пережитки минулого — це успадковані від старого суспільства залишки соціально - економічних відносин, а також погляди, звичаї, ідеї, традиції. Приблизно три чверті населення СРСР народилось і виросло при Радянській владі, звідки ж у осіб середнього віку і молодих людей, що не жили при капіталізмі, можуть бути пережитки минулого?

Ми знаємо, що свідомість людей у своєму розвитку дещо відстає від суспільного буття. А тому пережитки минулого зберігаються тривалий час після того, як зникають умови, що їх породили. Негативними рисами є сьогодні міщанство, пияцтво, грубість, байдужість, приватно - власницькі, індивідуалістичні тенденції.

— Я наведу приклад з життя нашого, 10-Б класу, — каже Лідія Бігун. — На уроках бувають випадки, коли деякі учні самі не слухають пояснення учителя, а також заважають іншим. Прикрим є те, що й після зауваження вчителя, порушники дисципліни продовжують займатись не тим, чим потрібно. Такі учні свої особисті бажання ставлять вище громадських.

Боротьба з подібними рисами — необхідна. Строки викорінення їх залежать від нашої особистої непримиренності до зла. А для цього ми повинні бути активними борцями, сміливо втручатися в життя, не жити за принципом: «Моя хата скраю...».

Дівчина зачитує слова Н. К. Крупської про В. І. Леніна:

«Ленін з ранніх літ ненавидів міщанство, плітки, пошле проведення часу... він з презирством ставився до життя, насиченого нещирістю, пристосуванням».

Валентина Жарко виступає з рефератом: «Що значить бути вихованим!».

— Перед нашим суспільством, що будує комунізм, — каже дівчина, — стоїть практичне завдання — виховати нову, всебічно розвинену людину. А для цього необхідно, щоб виховання і навчання виступало як єдиний процес формування особи. Вихована людина... На жаль, ми не про кожного можемо так сказати. Деякі навіть вважали, що «вихованість», ніби пережиток, відкинутий революцією, як історичний мотлох. Право на повагу одержало інше поняття: «освічена людина». Якщо людина одержала диплом, то вона сама по собі культурна і вихована. Та це не так.

Вихованість — це не тільки хороші манери. Це щось більш глибоке і корінне у людині. Це — внутрішня інтелігентність. Вона заключає в собі, перш за все, повагу до інших. А. П. Чехов писав: «Яка насолода поважати людей!». Бути вихованими — значить бути уважними до інших, делікатним і тактовним, скромним, ввічливим. Формувати в людях вихованість потрібно перш за все через повагу до праці, до справи, якій присвятив себе...

Диспут закінчився. Та однокласники не розходяться. Адже в кожного залишилося ще багато не сказаного. І тепер кожен ділиться своїми думками з друзями.

М. ВЕНЦКОВСЬКИЙ,
учитель середньої школи робітничої молоді № 2.

До виходу чергового тома видання «Історія міст і сіл Української РСР. Кіровоградська область».

ІСТОРІЯ І СЬОГОДЕННЯ КІРОВОГРАДЩИНИ

ЛЮДСЬКОМУ суспільству притаманно зосереджувати головну увагу на проблемах сьогодення, тобто на тих проблемах, вирішення яких поставлено на чергу дня і без розв'язання яких просування вперед немислиме. Успішне ж розв'язання суспільно-значимих проблем у своїй основі, крім усього іншого, має міцні підвалини історичного досвіду, позитивного чи гіркого, і завжди має спрямування до того світлого і прекрасного майбутнього, яке ми називаємо комуністичним.

Наші сьогоднішні важливіші проблеми і завдання визначені XXIV з'їздом КПРС та документами партії, що прийняті в післяз'їздівський період. Боротьбою за їх виконання позначені всі сторони суспільного життя нашого народу, а нездоланне торжество величних планів Комуністичної партії, марксистсько - ленінської ідеології, ленінської дружби народів, всесвітньо - історичного значення радянського досвіду є могутнім надихаючим фактором і джерелом натхнення трудящих у звитяжному поході за дострокове виконання дев'ятої п'ятирічки. Про все це дуже яскраво і переконливо сказав на урочистому засіданні, присвяченому 50-річчю утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік, Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв.

СВЯТКУВАННЯ 50-річчя утворення Союзу РСР вилилось у могутню маніфестацію дружби народів. Під його впливом ми говоримо про свою подальшу роботу, оцінюємо зроблене чи те, що відбулося останнім часом. Тож глянемо під таким кутом зору на щойно виданий том «Історія міст і сіл Української РСР. Кіровоградська область».

Скажемо зразу, що книга значима за своїм змістом, наукова за аргументацією і висновками, цікава за формою викладу.

Важливо також, що написана вона на громадських засадах величезним загоном краєзнавців, учителів, журналістів, науковців області за допомогою партійних комітетів і радянських органів, профспілкових, комсомольських та інших громадських організацій, ветеранів війни і праці, старих більшовиків, працівників архівів і науковців міст Києва, Одеси та ін. Таке фундаментальне видання з історії Кіровоградської області здійснено вперше і значення його важко переоцінити.

Кожна сторінка — і погляд в історичне минуле, і розповідь про сучасне міст і сіл — це розповідь про торжество ленінських ідей, про втілення їх в нашій радянській дійсності. В світлі марксистсько - ленінської революційної теорії в томі проаналізована історія нашого степового краю, здобутки трудящих області в розвитку народного господарства, науки і культури за роки Радянської влади. Методологічною основою написання книги були праці К. Маркса, Ф. Енгельса, В. І. Леніна, рішення з'їздів партії, Пленумів ЦК КПРС та ЦК КП України.

Книга написана на основі багатого фактичного, пізнавального і виховного матеріалу. Вона розпочинається історико-економічним нарисом про область. У цьому нарисі та інших матеріалах всебічно висвітлюється минуле нашого краю, його заселення, соціально - економічний розвиток. В книзі зроблено глибокий аналіз головних етапів і форм боротьби трудящих мас проти експлуататорів в умовах феодалізму і капіталізму, розкрито причини обезземелення селян, процес зростання сільського пролетаріату та виникнення робітничих ринків у краї, показана класова єдність трудящих різних національностей в боротьбі за соціальне і національне визволення.

У книзі вміщено 53 нариси про міста і селища міського типу та села. На всі населені пункти, які є центрами селищних і сільських Рад, подано 294 короткі історичні довідки.

Авторам удалось виявити і дібрати цікаві матеріали з далекої історії нашого краю.

Перегорнемо кілька сторінок книги — і знову розповіді про визвольну боротьбу проти поневолювачів. Йдеться про Запорізьку Січ, яка була могутньою опорою українського народу в боротьбі проти феодально - кріпосницького та національного гноблення, а також польсько - шляхетської і турецько - татарської агресії.

Переяславська Рада навічно возз'єднала Україну з Росією. Це створило сприятливі умови для дальшого заселення степової рівнини. В книзі фіксуються історичні дати, події, крок за кроком прослідковуються історично - значимі зв'язки українського народу з великим російським народом, визначальне значення цих зв'язків для історичної долі наших народів. Наш край заселяли люди багатьох національностей. Автори підкреслюють, що вже в той час зароджувалась братерська єдність селян, які згуртовувалися в боротьбі проти експлуататорів, проти соціального і національного гноблення.

ЧИМАЛО місця відведено описові періоду XVIII — XIX століть. В першій половині XIX століття в надрах феодально - кріпосницької системи визріває капіталістичний спосіб виробництва. З одного боку це сприяє дальшому і швидкому розвитку господарства, промисловості — на території краю ведеться будівництво залізниць, фабрик, заводів. Однак це супроводжується посиленням експлуатації нового класу — пролетаріату та селянства.

Трудящі Єлисаветградщини брали активну участь у боротьбі проти самодержавства. В роки першої російської революції відбулися демонстрації трудящих Єлисаветграда, Бобринця, Олександрії, Знам'янки та інших міст. У 1906 році в Єлисаветграді було 11 страйків економічного характеру, в яких брали участь близько 2 тисяч чоловік. Активну роботу серед трудящих вели більшовики, використовуючи легальні організації робітничого класу: профспілки, клуби, розповсюджуючи марксистську літературу, твори В. І. Леніна, газету «Искра».

Для організації і керівництва революційним рухом на Єлисаветградщину в різний час приїздили соратники і учні Леніна — Ф. А. Сергєєв (Артем), С. І. Гусєв, Р. С. Землячка, Г. І. Петровський та інші. Широко висвітлені в томі події Великої Жовтневої соціалістичної революції, героїзм народу в боротьбі за владу Рад, керівна і спрямовуюча сила партії ленінців.

ПІСЛЯ перемоги Великої Жовтневої соціалістичної революції починається новий період в житті трудящих Кіровоградщини. Роки революційних перетворень, громадянської війни, боротьба з контрреволюцією — зовнішньою і внутрішньою — все це було серйозним випробуванням життєздатності молодої Країни Рад, дружби народів - братів, що розвивалася на основі розроблених В. І. Леніним принципів. В книзі історичні дати, події міцно пов'язані з окремими людьми, з їх долями.

В томі багато імен, прізвищ, — тих, хто залишив глибокі і добрі сліди, тих, хто зараз своєю трудовою славою множить славу Вітчизни. Післяжовтневий літопис краю — це, насамперед, великі зміни в соціально - політичному, економічному, культурному житті трудящих. В книзі добре висвітлюється керівна і спрямовуюча роль Комуністичної партії, показується її мудра й послідовна політика, завдяки якій здійснені історичні, політичні і соціально - економічні перетворення в нашій країні. Наводяться цікаві цифри, які переконливо показують торжество курсу партії і досягнення в розвитку нашого суспільства.

В кінці XIX століття переважна більшість дорослого населення не вміла ні читати, ні писати. Більшість дітей шкільного віку на вчилася. В перші роки Радянської влади згідно декрету РНК РРФСР від 2 грудня 1919 року повітовий виконком видав наказ (1920 р.) про ліквідацію неписьменності серед дорослого населення. З 20 квітня і до початку польових робіт оголошувався так званий державний час боротьби з неписьменністю, в якому активну участь взяли профспілкові і комсомольські організації. Вже на кінець відбудовного періоду у Єлисаветградському повіті у 954 початкових школах та 70 семирічних навчалося 87 процентів дітей шкільного віку. Це тільки перші роки Радянської влади. Що ж стосується сьогоднішнього дня, то тут цифри красномовніші слів: в області всіма формами навчання охоплено 345 тис. чоловік, успішно ведеться робота по завершенню переходу до загальної середньої освіти.

Ентузіазм і трудове піднесення панували в період перших радянських п'ятирічок. До ладу стають нові фабрики і заводи. Селянство, разом з усією країною переходить на рейки колективного господарювання.

У ТОМІ широко досліджена історія і робота партійних та комсомольських організацій, їх роль у вихованні і організації трудящих мас на боротьбу за виконання величних накреслень партії. Надійним помічником партії у здійсненні соціалістичного будівництва був і є комсомол. У 1928 році у Єлисаветградському окрузі налічувалось понад 12 тисяч членів ВЛКСМ. Вони вели виховну роботу серед молоді, брали активну участь у колективізації сільського господарства. Імена багатьох з них згадуються в книзі, їх треба знати нашій молоді.

МИРНІ трудові будні радянських людей перервала війна. Разом з усім радянським народом тисячі кіровоградців стали на захист рідної Вітчизни. З великим хвилюванням читаються сторінки, присвячені героїчній боротьбі радянських людей з ворогом. На тимчасово окупованій території фашистські загарбники почували себе як на лінії фронту. Щоденно йшли під укіс ворожі ешелони з бойовою технікою, підривалися на партизанських мінах автомобілі, горіла земля під ногами фашистів. У містах і селах області були створені винищувальні батальйони, загони народного ополчення. Боротьбу з ворогом вели 41 підпільно - диверсійна група, 17 партизанських загонів і 2 з'єднання, які налічували понад 8 тисяч народних месників, серед них 830 комуністів і 1220 комсомольців. У книзі містяться розповіді про мужність і героїзм комсомольців П. І. Лахмана, О. З. Бур'янової, О. Т. Шаповалова та багатьох-багатьох інших.

Сьогодні, в районі фортечних валів, здіймався в голубе небо обеліск. Горить Вічний вогонь. Сюди ми приходимо, щоб віддати шану полеглим під час Великої Вітчизняної війни. Нашим землякам і воїнам багатьох національностей, які обороняли і визволяли степову Кіровоградщину. Коли читаєш про героїчні подвиги радянських людей, відчуваєш серцем велич і незламність їхнього духу, їх велику віру в майбутнє, свого народу, у партію комуністів.

З книги постає могутній образ радянської людини, вихований партією її характер. Основними рисами цього характеру є дружба, братерство, взаємодопомога. В повоєнні роки трудящі краю проявили масовий трудовий героїзм, небачений ентузіазм і високу свідомість. Зруйнування, причинені фашистами, були величезними. Але за порівняно короткий строк народне господарство, завдяки зусиллям усіх народів Радянського Союзу, при допомозі Комуністичної партії і Радянського уряду було відбудовано. І завжди в перших рядах як і на лінії фронту, так і під час відбудови комуністи були попереду. Показували приклад зразкової праці, пошуку, ініціативи, за ними йшли комсомольці.

СУЧАСНІСТЬ нашої Кіровоградщини — це розвинені промисловість і сільське господарство. На території області розвивається багато галузей народного господарства. Серед них — гірничо-добувна, паливна, машинобудівна та інші. Наша область — це неозорі лани, щедрі ниви. Хлібороби Кіровоградщини славляться високими врожаями та господарським ставленням до землі. За успіхи, досягнуті трудящими Кіровоградщини у виробництві сільськогосподарської продукції, область нагороджена орденом Леніна. За труд у колгоспному виробництві 133 трудівникам Батьківщина присвоїла звання Героя Соціалістичної Праці, а О. В. Гіталов удостоєний цього звання двічі. Десятки колективів нагороджені орденами і медалями, Пам'ятними прапорами, Ленінськими почесними ювілейними грамотами, Почесними ювілейними знаками та іншими високими нагородами Батьківщини. Це наша гордість, слава і заклик до нових трудових перемог.

Робітники і колгоспники, всі трудящі області сумлінно і з ентузіазмом вершать нові подвиги. В цьому вони бачать свій патріотичний і інтернаціональний обов'язок, своє покликання. Нові рубежі треба здолати нам у третьому, вирішальному році п'ятирічки. Колективи взяли нові соціалістичні зобов'язання, наш час народжує нових героїв.

ВИДАННЯ «Історія міст і сіл України. Кіровоградська область» — велика подія в культурному житті області. Для того, щоб зібрати і систематизувати матеріали потрібна була кропітка робота багатьох людей різних за фахом. Книга добре і майстерно проілюстрована.

Розвиток і поступ історії нашого краю знайшов своє відображення в об'ємній і грунтовній науковій праці. Безперечно, що в книзі не все вдалося. Мабуть, читачі звернуть увагу на якісь упущення, неточності, добавлять нові і цікаві факти. Але важливо, що праця зроблена, що зібрано, систематизовано і проаналізовано величезний матеріал. Варто використати його і для збагачення світогляду, і для виховання трудящих, особливо молоді, на традиціях Комуністичної партії і радянського народу. Особливо хочеться підкреслити необхідність глибокого вивчення і широкого використання історичних творів і подій з життя партійних, радянських і комсомольських організацій, з досвіду інтернаціонального, патріотичного та трудового виховання молоді.

Хай кожний, хто прочитає книгу, проникнеться прагненням зробити нову благородну і конкретну справу в ім'я нашої славної Радянської Батьківщини, на шляху, вказаному Комуністичною партією, у відповідності до завдань, поставлених Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим у доповіді на ювілейних торжествах на честь 50-річчя утворення Союзу РСР.

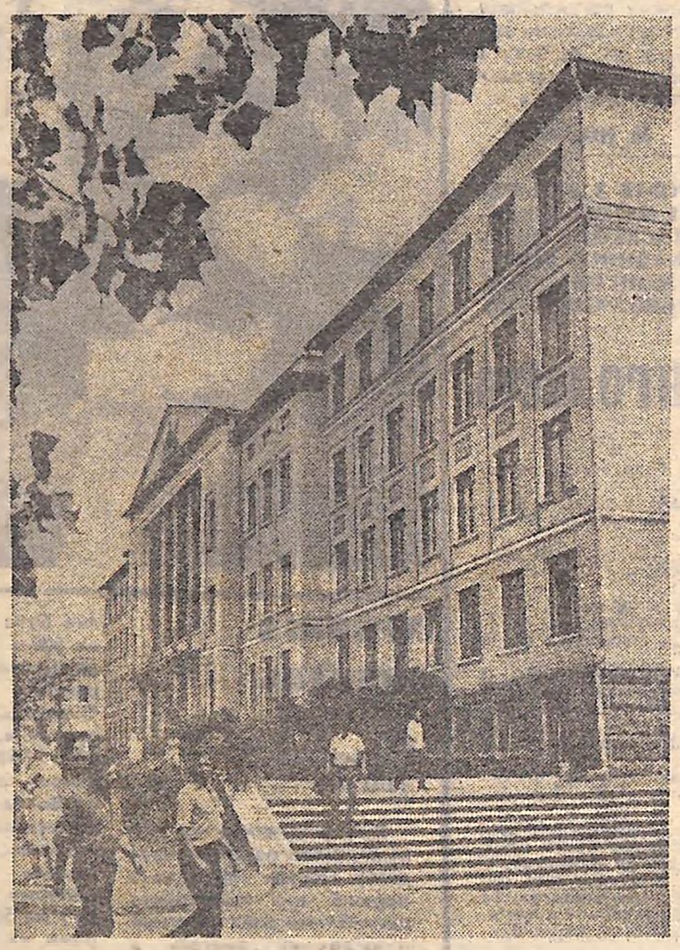

І. ОЛІФІРЕНКО,
завідуючий відділом пропаганди і агітації обкому партії, член редколегії тома «Історія міст і сіл Української РСР. Кіровоградська область».

ЛЮДИ ПОДІЇ ЧАС

4 СІЧНЯ. 100 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ М. М. ПРИШВІНА (1873—1954), РОСІЙСЬКОГО РАДЯНСЬКОГО ПИСЬМЕННИКА

„ЯК ДОБРЕ ЖИТИ...“

«Як жити добре на землі!». Ці слова належать чудовому радянському письменнику Михайлу Михайловичу Пришвіну. Його твори «Лисичкин хліб», «Дідусів валянок» та багато інших ми захоплено читаємо не лише в дитинстві, а й ставши дорослими. Твори Пришвіна — своєрідні поеми-нариси, вірші у прозі про природу, людину, про Батьківщину.

«Мені постійно здається, що є якийсь вільний вхід у природу з якогось ганку або кіоска, і що, коли увійдеш з цього входу, то без усяких труднощів розумітимеш все», — говорив письменник.

Хто краще за Пришвіна знав «душу лісу», його «поверхи», життя і звички лісових мешканців! Агроном, мисливець, палкий любитель природи, талановитий оповідач, він вчить бачити не просто весну, наприклад, а спочатку «весну світла», потім «весну води», «весну зеленої трави», «весну лісу» і, нарешті, «весну людини».

«...Радійте, всі чудові люди, що змогли зберегти в собі до старості наше золоте дитинство».

В пришвінських творах ми бачимо важкі картини дореволюційної Росії, переселення селян у Сибір, життя кочівників, рибалок, мисливців. Бачимо й нову людину — господаря своєї землі. Природа і людина в творах письменника невід'ємні. Хочеться з нагоди сторіччя письменника навести слова О. М. Горького, адресовані йому:

«Так ось, Михайле Михайловичу, в ваших книгах я не бачу людини, яка стоїть навколішки перед природою. Та й, на мій погляд, і не про природу пишете ви, а про більше, ніж вона — про землю, велику матір нашу. Ні в одного з російських письменників я не зустрічав, не відчував такого гармонійного поєднання любові до землі і знань про неї, як бачу і почуваю це у вас. Ваші слова «про тайни землі» звучать для мене словами майбутньої людини...».

М. НОЖНОВ.

МИНУЛО 80 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ СУХЕ-БАТОРА (1893—1923), МОНГОЛЬСЬКОГО ПОЛІТИЧНОГО І ДЕРЖАВНОГО ДІЯЧА, ЗАСНОВНИКА МОНГОЛЬСЬКОЇ НАРОДНО - РЕВОЛЮЦІЙНОЇ ПАРТІЇ

СОНЦЕ НАД МОНГОЛІЄЮ

1921 рік. Делегати від Монголії приїхали на монгольсько-радянські переговори.

...В кабінеті Ілліча було темнувато. Сухе завмер на порозі, відшукуючи очима Леніна.

— Заходьте, товариші! — чує він привітний голос. — Я радий зустрітись з представниками нової, революційної Монголії.

Сухе рушив назустріч цьому голосу. Ленін обняв його. Від хвилювання всі російські слова вилетіли у Сухе з голови, і він вітав Леніна монгольською:

— Нохор, Ленін, Володимир Ілліч, та амгалан уу?

Володимир Ілліч посміхнувся і бесіда розпочалась.

— Як ви, товаришу Ленін, ставитесь до створення в нашій країні Народної партії?

— Єдино правильним шляхом є боротьба за державну і господарську незалежність в союзі з робітниками і селянами Радянської Росії. І щоб боротьба аратів була успішною, необхідна міцна аратська партія.

Ленін говорив про те, як важко народам звільнюватись від внутрішніх і зовнішніх гнобителів.

— Лише з острівців нового господарського укладу, створеного під впливом партії і уряду, складеться нова, некапіталістична система аратської Монголії.

Сухе слухав, вражений глибиною його мислення, логікою, вмінням з сьогоднішнього дня бачити єдино вірний шлях, котрий приведе його, Батора, батьківщину до соціалізму.

Тридцять років прожив Сухе-Батор. Підступна рука обірвала життя полум'яного монгольського революціонера. Та те, що встиг зробити Сухе, назавжди залишиться в пам'яті людей. Адже він — засновник Монгольської народно-революційної партії.

За заслуги в боротьбі проти білогвардійських банд Радянський уряд нагородив його орденом Червоного Прапора.

Похований Сухе-Батор в мавзолеї на площі, яка носить його ім'я, в Улан-Баторі.

МІСЯЧНИК ОБОРОННО-МАСОВОЇ РОБОТИ

„СЬОГОДНІ — ТРИБОРСТВО...“

Військовий керівник СШ № 23 О. І. Соколов зібрав своїх вихованців у недільний день. Всі вже знали — через кілька хвилин почнуться змагання з военізованого триборства. Школярів кликали на старти голова спортивно-масової комісії Сергій Кухар, секретар комсомольської організації Борис Яшан, дтсаафівці Володимир і Микола Бурки. Команди гуртували вчителі Василь Миколайович Полтавський і Григорій Михайлович Медведєв.

Вже виміряли кросову дистанцію, окреслили майданчик для метання гранат, вчителі з учнями приготували і стрілецький тир. Отже, до поєдинків готово все.

Першими в тир зайшли дев'ятикласники. А їх однолітки з іншої групи взяли в руки гранати. І ось вже всі дізнались про кращий результат:

— Сергій Балянов кинув гранату за 34-метрову відмітку.

Два інші результати також були такими. А Олег Мунтян все ж на один метр перевершив своїх друзів. Та коли підбили підсумки, переможцем виявився Микола Конюх — його результат 38 метрів.

Серед стрільців теж розгорнулась напружена боротьба за першість.

Вчителі були задоволені і показниками кросменів. За підсумками результатів всіх трьох видів змагань перемогли спортсмени 9-Б, де класним керівником Олена Михайлівна Коваленко.

Такі заходи в школі нині влаштовуються постійно. Дтсаафівці значно активізували свою діяльність під час місячника оборонно-масової роботи. В кожному класі проведені бесіди про подвиг радянських воїнів на берегах Волги.

Чимало зробили комсомольські, фізкультурні та дтсаафівські активісти СШ № 23, готуючи юнаків та дівчат до складання нормативів комплексу ГПО. Наприклад, серед учнів 9—10 класів майже половина таких, хто виконав нормативи з кульової стрільби на золотий значок.

...Вони зібралися у військовому кабінеті. Йде розмова про вибір професії. Під час бесіди Олексій Іванович повідомив, що Борис Яшан, Олександр Вареха, Микола Кожухар, Микола Шаповал, Сергій Лизогуб, Микола Талєєв, Леонід Герасимов та ще п'ятеро їх однолітків мріють стати офіцерами.

І. СКРИННИК,
наш громадський кореспондент.
м. Кіровоград.

НАШІ «ЗІРКИ»

ТАНЦЮЄ «ІСЛАМЕЙ»

Чотири роки тому з районів Адигейської автономної області (Північний Кавказ) в обласний центр Майкоп з'їхались любителі хореографічного мистецтва. Тут проходив конкурсний відбір артистів для національного ансамблю танцю.

Із 400 претендентів було відібрано 30 юнаків і дівчат, які після трирічного навчання у Тбіліському хореографічному училищі стали артистами національної хореографічної студії, створеної у Майкопі. Нині у трупі 50 танцюристів, вони утворюють Державний ансамбль танцю «Ісламей».

У репертуарі ансамблю — 25 народних хореографічних і жартівливих танців, що виконуються у супроводі національних інструментів.

На фото: адигейський танець «Біла черкеска» у виконанні ансамблю «Ісламей».

Фото А. Жигайлова.

(АПН).

ХРОНІКА ЗМАГАНЬ

НА П'ЄДЕСТАЛ — ТРИЧІ

В легкоатлетичному манежі кіровоградського стадіону «Зірка» проведено перший тур традиційних республіканських заочних міжвідомчих змагань з легкої атлетики серед юнаків і дівчат 17—18 років. Добре виступила спартаківка Тетяна Білоусова, яка була першою в бігу на 500 і 1000 метрів. Дві перемоги записав на свій рахунок авангардівець з Олександрії Анатолій Мазур — він виграв біг на 1000 і 1500 метрів. А вихованець тренера В. К. Іванця Володимир Кириленко з спортклубу «Зірка» тричі піднімався на п'єдестал пошани. Йому вручені дипломи за перші місця в бігу на 50 метрів з бар'єрами, на 250 і 50 метрів.

Серед переможців змагань були також Лариса Масленікова, Наташа Іванченко, Ірина Мельник, Анатолій Орлович, Валерій Самусенко та інші.

ЛИЖНЯ ШКОЛЯРІВ

Масову здачу норм нового комплексу ГПО з лижного спорту провели у Кіровоградській середній школі № 3. Більшість з тих, хто вийшов на лижню, вклалися в нормативи, а 57 учнів здали норми на золотий значок. Найшвидшими лижі виявилися у Валі Луценко, Юри Заболотного, Люди Куц, Володі Яковенка, Олени Бахмач.

МЕЛЕЕКРАН

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 7 ЛЮТОГО. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. Концерт. (М). 10.15 — Програма документальних фільмів. (М). 11.00 — Телевісті. (К). 11.15 — Камерний концерт. (К). 11.35 — «Шкільний екран». Історія для учнів 4 класу. (К). 12.00 — Кольорове телебачення. «Романси М. Глінки». (М). 12.40 — Художній фільм «Балада про солдата». (Кіровоград). 16.20 — Навчальна передача з зоології. (М). 16.45 — «Музей-квартира О. С. Пушкіна». (М). 17.30 — «Я — громадянин». (К). 18.00 — Новини. (М). 19.10 — До 50-річчя Цивільної Авіації СРСР. «Висота». (Кіровоград). 19.55 — Телефільм. (Кіровоград). 19.10 — «Музичні інтерв'ю». (М). 20.00 — Кольорове телебачення. А. П. Чехов. «Три оповідання». Прем'єра телеспектаклю. (Ленінград). 21.30 — Прем'єра телевізійного багатосерійного художнього фільму «Над усією Іспанією безхмарне небо». 2 серія. (М). 22.40 — Кубок європейських чемпіонів з баскетболу. ЦСКА — «Іньїс». (Італія). По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Для школярів. «Роби з нами, роби, як ми, роби краще нас». (М). 17.00 — Для школярів. «Сурмач». (Львів). 17.30 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Уміли руки». (М). 18.00 — Фільм - концерт «Голоси юності». (К). 18.30 — Документальний фільм «Конструктори легендарних «ІЛів». (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Телефільм «На зачарованих плесах». (К). 19.50 — М. Римський - Корсаков. «Казка про царя Салтана». Вистава. (Одеса). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продовження вистави «Казка про царя Салтана». (Одеса). В перерві — вечірні новини. (К).

ЧЕТВЕР, 8 ЛЮТОГО. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Уміли руки». (М). 10.15 — Телевізійний багатосерійний художній фільм «Над усією Іспанією безхмарне небо». 2 серія. (М). 11.30 — Інтербачення. «Твій район вчора, сьогодні, завтра». (Ленінград). 12.00 — «Молоді голоси». Концерт. (М). 13.30 — Програма телевізійних документальних фільмів. (М). 15.35 — Всесоюзні змагання студентських команд вищої ліги з гандбола на приз «Зимові канікули». (Запоріжжя). 16.50 — Для школярів. «Колумби». (К). 17.30 — «Наука — селу». (К). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Ленінський університет мільйонів. (М). 18.40 — Кольорове телебачення. Чемпіонат Європи з фігурного катання. Парне катання. Довільна програма. (Передача з ФРН). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Прем'єра телевізійного багатосерійного художнього фільму «Над усією Іспанією безхмарне небо». 3 серія. (М). 22.45 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.20 — М. Светлов. «Навчальна передача з літератури». (М). 17.00 — «Людина і закон». (М). 17.30 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Приходь, казко». (М). 18.00 — Музичний фільм «Симфонія». (К). 18.30 — Реклама, оголошення. (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — «На головних напрямках п'ятирічки». (Донецьк). 20.00 — «У світі музики». (Харків). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Новини кіноекрана». (К). 22.30 — Вечірні новини. (К).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

КОСТРОМСЬКА ШКОЛА ТЕКСТИЛЬНИКІВ ОРДЕНА ЛЕНІНА ЛЬОНОКОМБІНАТУ ІМЕНІ В. І. ЛЕНІНА

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1973—1974 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Школа готує: прядильниць, ткаль, мотальниць, стрічкарок. Строк навчання від 7 до 15 місяців.

Приймаються дівчата віком 15 років і старші з освітою 8—10 класів. Вступних екзаменів немає.

Початок занять з 1 березня, 15 травня, 1 червня, 1 липня, 1 серпня та 15 вересня 1973 року. Учні забезпечуються безплатним гуртожитком, триразовим харчуванням. В період навчання учнівська зарплата з урахуванням переведення на відрядну оплату підвищується від 12 до 120 карбованців на місяць.

При комбінаті є школа робітничої молоді.

Для вступу потрібно надіслати такі документи: свідоцтво про освіту, характеристику із школи, довідку з місця проживання, довідку про сімейний стан, медичну довідку, автобіографію, заяву, 4 фотокартки, для 15-річних свідоцтво про народження. Для 16-річних — паспорт подається особисто.

Після розгляду документів надсилаємо виклик.

Наша адреса: Індекс 156601, м. Кострома-2, обласний, вул. Комунарів, 1. Школа ФЗН льонокомбінату імені В. І. Леніна.

ДИРЕКЦІЯ.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кировоградского обкома ЛКСМУ, г. Кировоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.